

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет
Кафедра нервових хвороб

СИЛАБУС

Загальна медична підготовка (офтальмологія, неврологія, в тому числі нейростоматологія, дерматологія, венерологія, психіатрія, наркологія, медична психологія, фізична реабілітація, спортивна медицина, ендокринологія)
(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти	другий (магістерський) рівень вищої освіти
галузь знань	22 «Охорона здоров'я»
Спеціальність	221 «Стоматологія»
кваліфікація освітня	магістр стоматології
кваліфікація професійна	лікар-стоматолог
освітньо-професійна програма	221 «Стоматологія»
форма навчання	Денна
курс(и) та семестр(и) вивчення навчальної дисципліни	4 курс, 7 семестр

Модуль 2. Неврологія, в т. ч. нейростоматологія
(Дисципліна: нормативна)

«УХВАЛЕНО»

на засіданні кафедри нервових хвороб

Зав. кафедри _____ Михайло ДЕЛЬВА

Протокол від _____ серпня 2024 №1

Полтава – 2024

ДАНІ ПРО ВИКЛАДАЧІВ, ЯКІ ВИКЛАДАЮТЬ НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ

Прізвище, ім'я, по батькові викладача (викладачів), науковий ступінь, учене звання	Дельва Михайло Юрійович, д.мед.н., професор Пінчук Вікторія Анатоліївна, к.мед.н., доцент Силенко Галина Ярославівна, к.мед.н., доцент Дельва Ірина Іванівна, д.мед.н., професор Пурденко Татьяна Йосипівна, к.мед.н., доцент Кривчун Анжеліна Михайлівна, к.мед.н., доцент Таряник Катерина Анатоліївна, к.мед.н., доцент Паленка Олена Євгенівна, к.мед.н., асистент Скорик Катерина Сергіївна; асистент
Профайл викладача (викладачів)	https://ndiseases.pdmu.edu.ua/
Контактний телефон	Лікувальні бази: Неврологічне відділення КП "ПОКЛ ім. М.В. Скліфосовського ПОР" - вул. Шевченко, 23, т. (053) 56-42-37, (0532) 52-49-05. Неврологічне відділення КП "1 МКЛ ПМР", вул. Олеся Гончара, 27, т. (053) 67-62-91. Неврологічне відділення КП "2 МКЛ ПМР" вул. Духова 6 Б, т. (0532) 7-06-34 Неврологічне відділення КП "3 МКЛ ПМР" пл. Слави 2
E-mail:	neurology@pdmu.edu.ua
Сторінка кафедри на сайті ПДМУ	https://ndiseases.pdmu.edu.ua/

ОСНОВНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Обсяг навчальної дисципліни

Кількість кредитів / годин - **1,5/45, із них:**

Лекції (год.) - **6**

Практичні заняття (год.) - **30**

Самостійна робота (год) - **9**

Вид контролю: підсумковий модульний контроль

Політика навчальної дисципліни

При організації освітнього процесу в ПДМУ викладачі та здобувачі вищої освіти діють відповідно до:

Положення про організацію освітнього процесу
(https://www.pdmu.edu.ua/storage/department-npr/docs_links/o3MhEcAIDHFI4AilBuVYU8T0PfVtJeVK6qnv33oi.pdf);

Положення про академічну доброчесність здобувачів вищої освіти та співробітників Полтавського державного медичного університету
(www.umsa.edu.ua/storage/sections_nv/docs_links/zr3FjyN6oKY7qqQax2EfYjhdlnZg7YvhqyD58WZj.pdf)

Правил внутрішнього розпорядку для студентів Полтавського державного медичного університету
(https://www.pdmu.edu.ua/storage/department-npr/docs_links/OaN2nwysLPFAUDRvuDPvFSpzM1j9E9CwQQkgr93b.pdf)

Під час навчання на кафедрі нервових хвороб здобувач вищої освіти повинен дотримуватись правила поведінки прийнятих в Університеті. Здобувач Університету, як майбутній лікар, повинен мати високий рівень культури поведінки, поводити себе гідно, тактовно, зберігати витримку і самоконтроль як під час навчання на практичних заняттях, так і під час роботи з пацієнтами у відділенні.

Здобувачі вищої освіти зобов'язані приходити на заняття своєчасно, відповідно до розкладу занять. Не допускається порушувати графік навчального процесу і допускати невиконання навчального плану та індивідуального навчального плану, запізнюватись на заняття, пропускати заняття без поважних причин. Пропущені заняття підлягають обов'язковому відпрацюванню для всіх здобувачів освіти незалежно від джерел фінансування їхнього навчання. Здобувач вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті відпрацьовує пропущені аудиторні заняття незалежно від причини пропуску, в електронних класах № 1, № 2, № 3, згідно з графіком роботи, у відповідності до «Положення про відпрацювання пропущених занять і незадовільних оцінок здобувачами вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті».

Під час перебування на кафедрі та клінічних базах учасники навчального процесу повинні дотримуватися вимог до зовнішнього вигляду осіб, котрі працюють і навчаються в університеті, бути одягненими у відповідну медичну форму.

Здобувачам вищої освіти забороняється протягом заняття виходити з аудиторії без дозволу викладача, користуватись під час занять мобільним телефоном і іншими засобами зв'язку та отримання інформації без дозволу викладача, займатись сторонньою діяльністю, відволікати інших студентів та заважати викладачу. Під час перебування на клінічній базі та на прилеглих територіях учасникам навчального процесу забороняється палити.

Під час вивчення дисципліни здобувачі вищої освіти зобов'язані дотримуватись правил академічної доброчесності, яка передбачає: самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання; посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей; дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використанні методики досліджень і джерела інформації.

Опис навчальної дисципліни Модуль 2. Неврологія, в т.ч. нейростоматологія

Неврологія, в т.ч. нейростоматологія – це розділ медицини, який вивчає етіологію, патогенез і клінічні прояви хвороб нервової системи і розробляє методи їх діагностики, лікування і профілактики. Неврологія – одна із важливих медичних дисциплін, оскільки патологія нервової системи викликає різноманітні розлади функції організму, нерідко визначає результат захворювання. Знання основ клінічної неврології особливо необхідно для лікаря загального профілю. Це визначається не тільки роллю нервової системи в нормі і патології, а саме при невідкладних станах, але і медико-соціальною значимістю цереброваскулярних захворювань, хвороб периферичної нервової системи, нейростоматологічних захворювань та інших. Одним із розділів неврології є нейростоматологія, яка вивчає нейрогенні захворювання обличчя та порожнини рота.

Вивчення навчальної дисципліни здійснюється на 4 році навчання.

Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни (міждисциплінарні зв'язки) Модуль 2. Неврологія, в т.ч. нейростоматологія:

а) ґрунтується на вивченні здобувачами вищої освіти медичної біології, біологічної та біоорганічної хімії, гістології, фізіології та патологічної фізіології, анатомії людини та патологічної анатомії пропедевтичних дисциплін терапевтичного профілю, фармакології, радіології і інтегрується з цими дисциплінами;

в) інтегрується з іншими клінічними дисциплінами (внутрішньою медициною, терапевтичною стоматологією, хірургічною стоматологією, отолярингологією, дитячою терапевтичною стоматологією, соціальною медициною, тощо).

Мета та завдання навчальної дисципліни Модуль 2. Неврологія, в т.ч. нейростоматологія:

Метою вивчення модуля 2. Неврологія, в т. ч. Нейростоматологія навчальної дисципліни Загальна медична підготовка є **кінцеві цілі**, що встановлюються на основі ОПП підготовки лікаря за фахом відповідно до блоку її змістового модулю (професійна та практична підготовка) і є основою для побудови змісту навчальної дисципліни. Опис цілей сформульований через вміння у вигляді цільових завдань (дій).

Основними завданнями вивчення дисципліни модуль 2. Неврологія, в т.ч. нейростоматологія є:

- Визначати основні симптоми і синдроми ураження різних відділів нервової системи.
- Інтерпретувати дані функціональної анатомії та клінічної фізіології

нервової системи.

- Визначити етіологічні фактори та патогенетичні механізми розвитку основних неврологічних та нейростоматологічних захворювань.
- Ставити попередній діагноз основних неврологічних та нейростоматологічних захворювань.
- Аналізувати основні показники лабораторно-інструментальних методів дослідження в неврологічній практиці.
- Планувати практику ведення хворого з неврологічною та нейростоматологічною патологією.

Компетентності та результати навчання згідно з освітньо-професійною програмою, формуванню яких сприяє дисципліна

Дисципліна забезпечує набуття здобувачами вищої освіти компетентностей:

Інтегральна компетентність–здатність розв’язувати складні задачі і проблеми у галузі охорони здоров’я за спеціальністю «Стоматологія» у професійній діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень і/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Загальні компетентності:

1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
3. Здатність застосовувати знання у практичній діяльності
4. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
5. Здатність спілкуватися англійською мовою. Здатність використовувати міжнародні греко-латинські терміни, скорочення і кліше у фаховому усному й писемному мовленні.
6. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
7. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
8. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації..
9. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
10. Здатність бути критичним і самокритичним.
11. Здатність працювати в команді.
12. Прагнення до збереження довкілля.
13. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.
14. Здатність реалізувати свої права і обов’язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
15. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності й досягнення суспільства на основі розуміння історії та

закономірностей розвитку предметної області, її місця в загальній системі знань про природу і суспільство та в розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку й ведення здорового способу життя.

Спеціальні компетентності :

1. Спроможність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні данні.
2. Спроможність інтерпретувати результат лабораторних та інструментальних досліджень.
3. Спроможність діагностувати: визначати попередній, клінічний, остаточний, супутній діагноз, невідкладні стани.
4. Спроможність планувати та проводити заходи із профілактики захворювань органів і тканин ротової порожнини та щелепно-лицевої області.
5. Спроможність до проектування процесу надання медичної допомоги: визначати підходи, план, види та принципи лікування захворювань органів і тканин ротової порожнини та щелепно-лицевої області.
6. Спроможність визначати раціональний режим праці, відпочинку, дієти у хворих при лікуванні захворювань органів і тканин ротової порожнини та щелепно-лицевої області.
7. Спроможність визначати тактику ведення пацієнтів із захворюваннями органів і тканин ротової порожнини та щелепно-лицевої області з супутніми соматичними захворюваннями.
8. Спроможність виконувати медичні та стоматологічні маніпуляції.
9. Спроможність проводити лікування основних захворювань органів і тканин ротової порожнини та щелепно-лицевої області.
10. Спроможність до організації та проведення лікувально-евакуаційних заходів.
11. Спроможність до визначення тактики, методів та надання екстреної медичної допомоги.
12. Спроможність до організації та проведення скринінгового обстеження в стоматології.
13. Спроможність оцінювати вплив довкілля на стан здоров'я населення (індивідуальне, сімейне, популяційне).
14. Спроможність ведення нормативної медичної документації.
15. Опрацювання державної, соціальної та медичної інформації.
16. Спроможність до організації і проведення реабілітаційних заходів та догляду у пацієнтів із захворюваннями органів ротової порожнини та ЩЛО.
17. Спроможність до правового забезпечення власної професійної діяльності.

18. Спроможність надавати домедичну допомогу за протоколами тактичної медицини.

Програмні результати навчання згідно з освітньо-професійною програмою, формуванню, яких сприяє дисципліна

Знати та розуміти фундаментальні і клінічних біомедичні науки на рівні, достатньому для вирішення проблем в галузі охорони здоров'я за спеціальністю «Стоматологія» у професійній діяльності або в процесі навчання.

2. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми ; за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати вірогідний нозологічний або синдромний попередній клінічний діагноз стоматологічного захворювання

3.Збирати інформацію про загальний стан пацієнта, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів щелепно-лицевої ділянки, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу

4. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, рентгенологічні, функціональні та/або інструментальні)пацієнтів із захворюваннями органів і тканин ротової порожнини і щелепно-лицевої області для проведення диференційної діагностики захворювань.

5. Визначати остаточний клінічний діагноз дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення та логічного аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я

6. Встановлювати діагноз невідкладних станів за будь-яких обставин (вдома, на вулиці, у лікувальній установі), в умовах надзвичайної ситуації, воєнного стану, нестачі інформації та обмеженого часу

7. Визначати підхід, план, вид і принцип лікування стоматологічного захворювання шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

8. Визначати характер режиму праці, відпочинку та необхідної дієти при лікуванні стоматологічних захворювань на підставі попереднього або остаточного клінічного діагнозу шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

9. Визначати тактику ведення стоматологічного пацієнта при соматичній патології шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

10. Організовувати проведення лікувально-евакуаційних заходів серед населення, військовослужбовців, в умовах надзвичайної ситуації, у т.ч. воєнного стану, під час розгорнутих етапів медичної евакуації, з урахуванням існуючої системи лікувально-евакуаційного забезпечення.

11. Визначати тактику надання екстреної медичної допомоги, використовуючи рекомендовані алгоритми, за будь-яких обставин на підставі діагнозу невідкладного стану в умовах обмеженого часу
12. Аналізувати та оцінювати державну, соціальну та медичну інформацію з використанням стандартних підходів та комп'ютерних інформаційних технологій.
13. Оцінювати вплив довкілля на стан здоров'я населення в умовах медичного закладу за стандартними методиками
14. Формувати цілі та визначати структуру особистої діяльності на підставі результату аналізу певних суспільних та особистих потреб.
15. Дотримуватись здорового способу життя, користуватися прийомами саморегуляції та самоконтролю.
16. Усвідомлювати та керуватися у своїй діяльності громадянськими правами, свободами та обов'язками, підвищувати загальноосвітній культурний рівень.
17. Дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності
18. Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності
19. Виконувати медичні маніпуляції на підставі попереднього та/або остаточного клінічного діагнозу для різних верств населення та в різних умовах .
20. Виконувати маніпуляції надання екстреної медичної допомоги, використовуючи стандартні схеми, за будь-яких обставин на підставі діагнозу невідкладного стану в умовах обмеженого часу

Результати навчання для дисципліни з модуля 2. Неврологія, в т.ч. нейростоматологія:

по завершенню вивчення модуля 2. Неврологія, в т.ч. нейростоматологія навчальної дисципліни Загальної медичної підготовки здобувачі вищої освіти повинні

знати:

принципи будови та функціонування нервової системи.

- анатомо-фізіологічні, біохімічні дані пірамідної, екстрапірамідної, мозочкової систем та синдроми їх ураження;
- поняття про рецепцію, клінічну класифікацію чутливості, види чутливих розладів, топічні типи чутливих порушень;
- анатомо-фізіологічні дані черепно-мозкових нервів, синдроми їх ураження;
- принципи класифікації, клініку, лікування та профілактику судинних захворювань головного мозку, інфекційних захворювань нервової системи;
- сучасну класифікацію пароксизмальних станів, основні види цефалгій, лікування;

- сучасні аспекти етіопатогенезу, клінічних форм, лікування невралгії та нейропатії трійчастого нерва та його гілок, оперізуючий лишай, невралгії язикового та блукаючого нервів, глосодії;
- принципи діагностики вертеброгенних і невертеброгенних захворювань периферичної нервової системи;
- сучасні аспекти етіопатогенезу, клінічних форм, лікування вегетативних прозопацій, синдромів ураження лицьового нерва нейрогенних захворювань обличчя;
- лікарські препарати, які застосовуються у хворих неврологічного профілю.

вміти:

- інтерпретувати рухові розлади при ураженні рухового шляху на різних рівнях, аналізувати анатомо-фізіологічні особливості мозочка та синдроми його ураження;
- інтерпретувати поняття про рецепцію, клінічну класифікацію чутливості, види чутливих розладів, топічні типи чутливих порушень;
- обстежувати хворих з руховими та чутливими розладами;
- обстежувати функцію черепно-мозкових нервів, вегетативної нервової системи, функції кори головного мозку;
- інтерпретувати зміни спинномозкової рідини та менінгеальний симптомокомплекс;
- трактувати нейровізуалізаційні, ультразвукові та електрофізіологічні методи обстеження неврологічних хворих;
- формулювати попередній і проводити диференційований діагноз неврологічних та нейростоматологічних захворювань;
- встановлювати діагноз гіпертонічного кризу за будь-яких обставин (вдома, на вулиці, у лікувальній установі), в умовах надзвичайної ситуації, воєнного стану, нестачі інформації та обмеженого часу
- складати схеми лікування захворювань нервової системи з використанням стандартів лікування та принципів доказової медицини.

Тематичний план лекцій (за модулями) із зазначенням основних питань, що розглядаються на лекції

№№/ Зп	Назва теми Модуль 2. Неврологія, в т.ч. нейростоматологія	Кількість Годин
	Змістовний модуль 1. Загальна неврологія.	
1	Патологія руху. Рецепторна функція нервової системи 1. Головні етапи філо- і онтогенезу нервової системи. Структурна і функціональна одиниця нервової системи. Головні анатомо-топографічні відділи нервової системи: півкулі мозку, підкіркові вузли, стовбур мозку, спинний мозок, корінці, спинальні ганглії,	2

	сплетіння, периферичні нерви. 2. Уявлення про рефлекс і рефлекторну дугу, умовні і безумовні рефлекси, рівнів замикання шкірних, сухожилкових і периостальних рефлексів.. 3. Провідні шляхи довільних рухів 4. Ознаки периферичного та центрального парезів 5. Топічна діагностика патології довільних рухів 6.Методика досліджень довільних рухів 7. Анатомія мозочка та його розташування 8. Основні функції мозочка 9. Провідні шляхи мозочка- його три пари ніжок 10. Методика дослідження координації рухів 11. Диференційна діагностика атаксій 12.Анатомічні структури та провідні шляхи стріопалідарної системи 13. Функція стріопалідарної системи 14. Клінічні ознаки ураження неостріатуму 15. Клінічні ознаки палідонігрального синдрому.	
	Змістовний модуль 2. <u>Спеціальна неврологія.</u> <u>Нейростоматологія</u>	
1	Патологія вегетативної нервової системи 1.Анатомо-фізіологічні особливості і функції вегетативної нервової системи: сегментарний та надсегментарний відділи вегетативної нервової системи 2. Методи дослідження вегетативних функцій 3. Синдроми ураження надсегментарного відділу вегетативної нервової системи. 4. Синдром ураження сегментарної вегетативної нервової системи. 5. Гангліоніт війкового вузла (синдром Оппенгейма). 6. Гангліоніт крилопіднебінного вузла (синдром Слюдера). 7. Гангліоніт вушного вузла. 8. Гангліоніт піднижньощелепного та під'язикового вузлів. 9. Гангліоніт шийних симпатичних вузлів. 10. Пучковий головний біль (кластерна цефалгія). Етіологія, клініка, лікування.	2
2	Основні нейростоматологічні захворювання 1. Невралгія трійчастого нерва переважно центрального генезу. Класична невралгія трійчастого нерва. 2. Післягерпетичне ураження гілок трійчастого нерва. 3. Невралгія трійчастого нерва переважно периферичного генезу. Одонтогенна невралгія трійчастого нерва 4. Невралгія носовійкового нерва (синдром Чарліна). 5. Невралгія вушно-скроневого нерва (синдром Фрей). логія, патогенез, клініка, діагностика, диференційний діагноз, лікування. 6. Невропатія щічного нерва 7. Невропатія язикового нерва (глосалгія). 8. Невропатія верхнього альвеолярного нерва.	2

	9. Ятрогенні невропатії трійчастого нерва. Невралгія язикоглоткового нерва. 10 Невралгія барабанного нерва (синдром Рейхерта). 11. Невралгія під'язикового нерва. 12. Глосодінія. Етіологія, клініка, лікування.	
	Разом	6

Тематичний план семінарських занять за модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на семінарському занятті (навчальним планом непередбачені)

Тематичний план практичних занять за модулями і змістовими модулями із зазначенням основних питань, що розглядаються на практичному занятті

№ з.п.	ТЕМА Модуль 2. Неврологія, в т.ч. нейростоматологія	Кількість годин
	<i>Змістовний модуль 1: Загальна неврологія.</i>	
1.	Принципи будови та функціонування нервової системи. Довільні рухи та їх порушення. Пірамідна система. Симптоми центрального і периферичного парезів. Екстра пірамідна система та синдроми її ураження. Мозочок, синдроми ураження мозочка. 1. Головні етапи філо- і онтогенезу нервової системи. Структурна і функціональна одиниця нервової системи. Головні анатомо-топографічні відділи нервової системи: півкулі мозку, підкіркові вузли, стовбур мозку, спинний мозок, корінці, спинальні ганглії, сплетіння, периферичні нерви. 2. Уявлення про рефлекс і рефлекторну дугу, умовні і безумовні рефлекси, рівнів замикання шкірних, сухожилкових і периостальних рефлексів.. 3. Провідні шляхи довільних рухів 4. Ознаки периферичного та центрального парезів 5. Топічна діагностика патології довільних рухів 6.Методика досліджень довільних рухів 7. Анатомія мозочка та його розташування 8. Основні функції мозочка 9. Провідні шляхи мозочка- його три пари ніжок 10. Методика дослідження координації рухів 11. Диференційна діагностика атаксій 12.Анатомічні структури та провідні шляхи стріопалідарної системи 13. Функція стріопалідарної системи 14. Клінічні ознаки ураження неостріатуму 15. Клінічні ознаки палідонігрального синдрому.	2
2.	Чутлива система та симптоми її ураження. Види і типи порушення чутливості. Локалізація функцій у корі	2

	головного мозку. Синдроми уражень. Спинномозкова рідина, її зміни. Менінгеальний синдром 1. Клінічна класифікація чутливості 2. Провідні шляхи поверхневої та глибокої чутливості 3. Клінічні види порушень чутливості 4. Клінічні типи порушень чутливості 5. Методика дослідження чутливості 6. Топічна діагностика ураження чутливих шляхів 7. Будова великих півкуль головного мозку. Цито- і мієлоархітектоніка кори. Локалізація функцій в корі головного мозку. 8. Праксис. Види апраксій: конструктивна, ідеаторна, моторна 9. Мова. Розлади мови: моторна, сенсорна, амнестична афазії 10. Оболонки головного і спинного мозку. Фізіологія ліквороутворення. Склад ліквору в нормі, його видозміни при менінгітах, пухлинах, геморагічному інсульті, туберкульозу 11. Менінгеальні симптоми	
3.	Патологія нюхового та зорового аналізаторів. Синдроми ураження окорухових нервів. 1. Провідні шляхи і топографія ядер нюхового аналізатора 2. Клінічні ознаки ураження нюхового аналізатора 3. Провідні шляхи зорового аналізатора 4. Клінічні ознаки ураження зорового аналізатора на різних рівнях 5. Провідні шляхи і топографія ядер окорухових нервів(III, IV, VI пар ЧМН) 6. Клінічні ознаки ураження окорухових нервів на різних рівнях 7. Методика дослідження нюхового та зорового аналізаторів, окорухових нервів.	2
4.	Трійчастий, лицьовий, присінково-завитковий нерви та симптоми їх ураження. 1. Провідні шляхи та функції трійчастого нерва 2. Клінічні ознаки ураження різних рівнів трійчастого нерву 3. Провідні шляхи та функції лицьового нерву 4. Клінічні ознаки ураження лицьового нерву 5. Провідні шляхи та функції проміжного нерву 6. Провідні шляхи та функції присінкові-завиткового нерву. 7. Клінічні ознаки ураження різних рівнів присінкові-завиткового нерву 8. Методика дослідження V, VII, VIII пар черепних нервів.	2
5.	Патологія IX – XII пар черепних нервів. Бульбарний і псевдобульбарний синдроми 1. Провідні шляхи та топографія ядер язикоглоткового, блукаючого, додаткового і під'язикового нервів 2. Функції каудальної групи черепних нервів 3. Клінічні ознаки ураження каудальної групи черепних нервів та бульварного паралічу	2

	4. Клінічні ознаки псевдобульбарного паралічу 5. Методика дослідження каудальної групи черепних нервів.	
6.	Вегетативна нервова система, синдроми ураження 1. Анатомо-фізіологічні особливості і функції вегетативної нервової системи: сегментарний та надсегментарний відділи вегетативної нервової системи 2. Методи дослідження вегетативних функцій 3. Синдроми ураження надсегментарного відділу вегетативної нервової системи. Синдром вегетативної дистонії. Перманентний і пароксизмальний перебіг. Гіпоталамічний синдром. Вегетативно-судинні пароксизми: симпато-адреналовий, ваго-інсулярний, змішаний. 4. Синдром ураження сегментарної вегетативної нервової системи. Ураження стовбура мозку, бокових рогів спинного мозку, гангліїв пограничного стовбура, сплетінь, нервів.	2
	РАЗОМ	12
	<i>Змістовий модуль 2: Спеціальна неврологія. Нейростоматологія</i>	
7.	Судинні захворювання головного мозку 1. Кровообіг головного мозку 2. Класифікація судинних захворювань мозку 3. Етіологія та патогенез порушень кровообігу мозку 4. Клінічні ознаки гострих порушень мозкового кровообігу 5. Осередкові симптоми порушень мозкового кровообігу в басейні середньої мозкової артерії, передньої та задньої мозкових артерій, вертебробазиллярному басейні 6. Диференційна діагностика різних типів гострого порушення мозкового кровообігу 7. Сучасні принципи лікування з використанням стандартів лікування та принципів доказової медицини. Показання і протипоказання для хірургічного лікування порушень мозкового кровообігу.	2
8.	Інфекційні захворювання нервової системи 1. Класифікація менінгітів по етіології, характеру ексудата, церебральних арахноїдитів. 2. Симптоми менінгеального синдрому 3. Етіологія та основні ознаки епідемічного цереброспинального менінгіту 4. Етіологія та основні ознаки серозного лімфоцитарного хориоменінгіту 5. Етіологія та основні ознаки туберкульозного менінгіту 6. Ознаки вторинного гнійного менінгіту 7. Клінічні ознаки сифілітичного менінгіту 8. Клінічні ознаки церебральних арахноїдитів 9. Лікування менінгітів та арахноїдитів 10. Класифікація енцефалітів	2

	11. Клінічні ознаки епідемічного енцефаліту 12. Етіологія кліщового енцефаліту та клінічні форми 13. Класифікація та клінічні форми нейросифілісу 14. Класифікація нейросніду, клініка 15. Класифікація нейроревматизму. .	
9.	Захворювання периферичної нервової системи 1. Класифікація захворювань периферичної нервової системи 2. Етіологія та клініка ураження спинномозкових нервів верхніх кінцівок 3. Етіологія та клініка ураження спинномозкових нервів нижніх кінцівок 4. Плексопатії. Травми сплетінь: шийного, верхнього плечового (параліч Ерба-Дюшенна); нижнього плечового (параліч Дежеріна-Клюмпке); плечового (тотально); попереково-крижового (частково або тотально) 5. Інфекційні полінейропатії, інфекційно - алергічні полірадикулонейропатії (Ландрі, Гієна-Барре) 6. Поліневропатії. Токсичні: при хронічних побутових або виробничих інтоксикаціях (алкогольні, свинцеві, хлорофосні та інші); при токсикоінфекціях (дифтерія, ботулізм); алергічні (медикаметозні та інші); дисметаболичні: гіпо- або авітамінозів, при ендокринних захворюваннях – цукровий діабет, захворювання печінки, нирок і т. д.; дисциркуляторні: при вузликовому периартеріїті, ревматичних та інших васкулітах, ідіопатичні і спадкові форми 7. Лікування захворювань периферичної нервової системи: медикаментозне, ортопедичне, хірургічне, санаторно-курортне. Лікування фізкультурою. Питання профілактики і експертизи	2
10.	Невралгія трійчастого нерва. Невропатія трійчастого нерва та його окремих гілок. Ятрогенні невропатії трійчастого нерва. 1. Невралгія трійчастого нерва переважно центрального генезу. Класична невралгія трійчастого нерва. 2. Післягерпетичне ураження гілок трійчастого нерва. 3. Невралгія трійчастого нерва переважно периферичного генезу. Одонтогенна невралгія трійчастого нерва 4. Невралгія носовійкового нерва (синдром Чарліна). 5. Невралгія вушно-скроневого нерва (синдром Фрей). логія, патогенез, клініка, діагностика, диференційний діагноз, лікування. 6. Невропатія щічного нерва 7. Невропатія язикового нерва (глосалгія). 8. Невропатія верхнього альвеолярного нерва. 9. Ятрогенні невропатії трійчастого нерва.	2
11.	Синдроми ураження лицьового нерва 1. Невропатія лицьового нерва. 2. Синдром ураження вузла колінця (синдром Ханта).	2

	3. Невралгія відієвого нерва (синдром Файля). Етіологія, патогенез, клініка, лікування.	
12.	Синдроми ураження язикоглоткового, блукаючого та під'язикового нервів. Глосодінія 1. Невралгія язикоглоткового нерва. 2. Невралгія барабанного нерва (синдром Рейхерта). 3. Невралгія вушного нерва. 4. Невралгія верхнього гортанного нерва. 5. Невралгія під'язикового нерва. 6. Глосодінія. Етіологія, клініка, лікування.	2
13.	Вегетативні прозопалгії. 1. Гангліоніт війкового вузла (синдром Оппенгейма). 2. Гангліоніт крилопіднебінного вузла (синдром Слюдера). 3. Гангліоніт вушного вузла. 4. Гангліоніт піднижньощелепного та під'язикового вузлів. 5. Гангліоніт шийних симпатичних вузлів. 6. Пучковий головний біль (кластерна цефалгія). Етіологія, клініка, лікування.	2
14.	Нейрогенні захворювання обличчя. Головний біль. Міофасціальний больовий синдром. 1. Етіологія та механізми головного болю: судинний, ліквородинамічний, невралгічний, м'язового напруження, психалгічний, змішаний. 2. Класифікація. Нозологічні форми головного болю: мігрень, біль м'язового напруження, пучковий біль. Диференціальна діагностика, принципи лікування 3. Мігрень-етіологія, сучасні механізми патогенезу. Клінічні форми (проста мігрень – без аури, асоційована), діагностика, диференційований діагноз, принципи лікування (в період приступу та у межприступний період) 4. Головний біль при синдромі внутричерепної гіпотензії та синдромі внутричерепної гіпертензії (етіопатогенетичні фактори, суб'єктивні дані, клінічні та інструментальні дані) 5. Ангіоневротичний набряк (набряк Квінке). 6. Синдром Россолімо-Мелькерсона-Розенталя. 7. Синдром Шегрена. 8. Прогресуюча геміатрофія обличчя (синдром Паррі-Ромберга). Етіологія, клініка, лікування. 9. Міофасціальний больовий синдром. Етіологія, клініка, лікування.	2
15.	Підсумковий модульний контроль, в тому числі:	2
	РАЗОМ	18
	Усього	30

Самостійна робота

№п/п	Тема	Кількість Годин
	Модуль 2. Неврологія, в т.ч. нейростоматологія	
1	Підготовка до практичних занять – теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок	7
2	Підготовка до підсумкового модульного контролю	2
	Разом	9

Індивідуальні завдання

1. Складання задач з топічної діагностики; створення схем кірково-м'язового та чутливих шляхів.
2. Участь у створенні навчальних фільмів.
3. Підготовка доповідей на наукову конференцію.
4. Участь у міжвузівських олімпіадах.

Перелік теоретичних питань для підготовки здобувачів до підсумкового модульного контролю

Модуль 2. Неврологія, в.т.ч. нейростоматологія

Змістовий модуль 1. Загальна неврологія.

1. I пара – нюховий нерв Анатомія, синдроми ураження.
2. II пара – зоровий нерв Анатомія, симптоми ураження.
3. III пара– очоруховий нерв Анатомія, симптоми ураження.
4. IV пара блоковий нерв Анатомія, симптоми ураження.
5. VI пара відвідний нерв Анатомія, симптоми ураження.
6. V пара – трійчастий нерв :Анатомія, симптоми ураження.
7. VII пара – лицьовий нерв .Анатомія, дифдіагностика центрального і периферичного парез мимічних м'язів
8. VIII пара – присінково-завитковий нервАнатомія, симптоми ураження.
- 9.IX, X та XII пари – язикоглотковий нерв. Дифдіагностика бульбарного і псевдобульбарного синдрому.
10. IX пара – язикоглотковий нерв Анатомія, симптоми ураження.
- 11.XII пара - під'язиковий нерв Анатомія, симптоми ураження.
- 12.X пара – блукаючий нерв.Анатомія, функція нерву.
13. Пірамідна система. Центральний руховий нейрон (кортико-спінальний шлях). Симптоми ураження.
14. Пірамідна система. Периферичнимй руховий нейрон (спіно-мускулярний шлях) .Симптоми ураження.
15. Гіпокінетично-гіпертонічний синдром (паркінсонізм).Структури ураження. Клінічні ознаки.
16. Мозочок. Анатомія. Симптоми ураження, статична і динамічна атаксія.
17. Гіперкінетично-гіпотонічний синдром. Структури ураження. Клінічні ознаки.
18. Провідний шлях поверхневої чутливості.
19. Провідний шлях глибокої чутливості.

20. Як утворюється медіальна петля.
21. Рівні перехресту чутливих шляхів.
22. Сегментарно-дисоційований тип порушення чутливості.
23. Альтернуючі синдроми. Рівень ураження. Клінічні прояви.
24. Кортико-нуклеарний шлях. Анатомія. Симптоми ураження.
25. Анатомія надсегментарних відділів вегетативної нервової системи. Симптоми ураження.
26. Анатомія сегментарних відділів вегетативної нервової системи. Симптоми подразнення та ураження парасимпатичних черепно-мозкових нервів (III, VII, IX, X).

Змістовий модуль 2. Спеціальна неврологія. Нейростоматологія

1. Судинні порушення мозкового кровообігу: Класифікація.
2. Транзиторні ішемічні атаки. Визначення, класифікація, етіологія, клініка, діагностика, лікування.
3. Ішемічний інсульт. Визначення, класифікація, етіопатогенез, клініка, діагностика, лікування.
4. Геморагічний інсульт. Визначення, класифікація, етіологія, клініка, діагностика, лікування.
5. Хронічні порушення мозкового кровообігу. Визначення, класифікація, етіологія, клініка, діагностика, лікування.
6. Менінгіти. Визначення, етіопатогенез, класифікація, клініка, діагностика.
7. Енцефаліт. Визначення, класифікація, клініка, діагностика, лікування, профілактика.
8. Гострий розсіяний енцефаломієліт. Етіологія, патогенез, клініка, перебіг, діагностика, лікування.
9. Неврити, нейропатії променевого, ліктьового, серединного нервів. Етіологія, клініка, діагностика, лікування.
10. Неврити, нейропатії стегнового, малогомілкового, великогомілкового нервів. Етіологія, клініка, діагностика, лікування.
11. Поліневропатії: дифтерійна, діабетична, алкогольна. Клініка, діагностика, лікування.
12. Радікуліти, радікулопатії шийних, попереково-крижових корінців. Етіологія. Клініка. Лікування.
13. Невралгія трійчастого нерва. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування.
14. Невропатія трійчастого нерва. Визначення, етіологія, клінічні симптоми, принципи лікування.
15. Невропатія лицевого нерва. Синдром ураження вузла колінця (синдром Ханта). Клініка, діагностика, лікування.
16. Гангліоніт війкового вузла (синдром Оппенгейма). Визначення, етіологія, загальні клінічні симптоми, принципи лікування.
17. Невралгія язикоглоткового нерва. Визначення, етіологія, загальні клінічні симптоми, принципи лікування.
18. Гангліоніт крило-піднебінного вузла (синдром Слюдера). Визначення, етіологія, загальні клінічні симптоми, принципи лікування.

19. Гангліоніт під'язикового і піднижньощелепного вузлів. Визначення, етіологія, загальні клінічні симптоми, принципи лікування.
20. Глосодія. Визначення, етіологія, загальні клінічні симптоми, принципи лікування.
21. Синдром Россолімо-Мелькерсона-Розенталя. Визначення, етіологія, загальні клінічні симптоми, принципи лікування.
22. Невропатія під'язикового нерва. Визначення, етіологія, загальні клінічні симптоми, принципи лікування.
23. Прогресуюча геміатрофія обличчя (синдром Паррі-Ромберга). Визначення, етіологія, загальні клінічні симптоми, принципи лікування.

Перелік практичних навичок до підсумкового модульного контролю

1. Методика дослідження поверхневих, глибоких рефлексів.
2. Методика дослідження патологічних розгинальних, згинальних рефлексів, рефлексів орального автоматизму.
3. Методика виявлення ознак периферичного та центрального паралічу.
4. Методика виявлення екстрапірамідних порушень (гіперкінетично-гіпотонічного та гіпокінетично-гіпертонічного синдромів).
5. Методика обстеження функцій мозочка. Перевірка координації рухів, тону м'язів, синергізму рухів.
6. Методика виявлення клінічних синдромів (типів) розладів чутливості (периферичний: моновітритичний, полікінетичний, корінцевий, сегментарний, провідниковий).
7. Методика обстеження функцій черепно-мозкових нервів.
8. Методика обстеження трійчастого нерву (чутливість на обличчі, больові точки, тригерні зони, надбрівний, корнеальний, нижньощелеповий рефлекс).
9. Методика обстеження лицевого нерву (функції мимічних м'язів, смакова чутливість).
10. Методика обстеження вестибуло-кохлеарного нерву. Виявлення слухових розладів (гіпер-гіпоакузія, проба Ріне-Вебера).
11. Методика визначення афазій, апраксій, агнозій.
12. Методика обстеження вегетативної нервової системи. Дослідження вегетативного тону, вегетативної реактивності (дермографізм, проба Ашнера-Даньїні, орто-кліностатична).
13. Методика дослідження менінгеальних симптомів (Керніга, Брудзинського, ригідності потиличних м'язів).
14. Методика проведення люмбальної пункції.
15. Оцінка спонділограм, реоенцефалограм, електроенцефалограм, комп'ютерних томограм.

Методи навчання.

1. Вербальні (лекція, пояснення, розповідь, бесіда, інструктаж)
2. Наочні (спостереження, ілюстрація, демонстрація)
3. Практичні (практика для вироблення вмінь та навичок)

4. Самостійна робота студентів з осмислення та засвоєння нового матеріалу

5. Тематичні дискусії

6. Мозковий штурм

7. Круглий стіл

8. Аналіз конкретних ситуацій (кейс-метод)

9. Імітаційні завдання

10. Проблемний виклад

11. Презентації

12. Тренінги

13. Ділові ігри

Форми та методи оцінювання

Методи контролю - усний контроль, письмовий контроль, тестовий контроль, програмований контроль, практична перевірка, самоконтроль, самооцінка.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретним цілям теми, під час індивідуальної роботи викладача зі здобувачем освіти для тих тем, які він опрацьовує самостійно і які не входять до структури практичного заняття.

Система поточного та підсумкового контролю

Поточна успішність здобувачів оцінюються за традиційною 4-бальною шкалою.

При цьому використовуються стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти в ПДМУ (таблиця 1)

Таблиця 1

Стандартизовані узагальнені критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти в ПДМУ

За 4-бальною Шкалою	Оцінка в ЕКТС	Критерії оцінювання
5 (відмінно)	A	Здобувач освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили, володіє не менш ніж 90% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
4 (добре)	B	Здобувач освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартизованих ситуаціях, самостійно виправляє помилки, кількість яких незначна, володіє не менш ніж 85% знань з теми як під

		час опитування, та усіх видів контролю.
	C	Здобувач освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом науково-педагогічного працівника, в цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок, володіє не менш ніж 75% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
3 (задовільно)	D	Здобувач освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень з допомогою науково-педагогічного працівника може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих, володіє не менш ніж 65% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	E	Здобувач освіти володіє навчальним матеріалом на рівні вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні. володіє не менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
2 (незадовільно)	FX	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину матеріалу, володіє менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.
	F	Здобувач освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, володіє менш ніж 60% знань з теми як під час опитування, та усіх видів контролю.

Після завершення вивчення всіх тем модуля проводиться конвертація оцінки за традиційною 4-бальною шкалою у багатобальну (максимум 120 балів) – конвертація сумарної оцінки поточної успішності за модуль – проводиться лише після поточного заняття, що передуює підсумковому модульному контролю. Конвертація проводиться за наступним алгоритмом:

- підраховується середня оцінка здобувача за традиційною 4-бальною шкалою, отримана протягом поточних занять, що належать до даного модуля (з точністю до сотих бала);

- для одержання конвертованої багатобальної сумарної оцінки поточної успішності за модуль середню оцінку отриману за традиційною 4-бальною шкалою треба помножити на коефіцієнт 24, або за таблицею 2. Винятком є випадок, коли середня за традиційною 4-бальною шкалою оцінка складає 2 бала. У цьому разі здобувач отримує 0 балів за багатобальною шкалою;

– середній бал поточної успішності розраховується на загальну кількість занять у модулі, а не на фактично відвідану здобувачем.

Таблиця 2

Уніфікована таблиця відповідності балів за поточну успішність, балам за ПМК, екзамен, та традиційній чотирьохбальній оцінці

Середній бал за поточну успішність (А)	Бали за поточну успішність з модуля (А * 24)	Бали за ПМК з модуля (А*16)	Бали за модуль та/або екзамен (А*24 + А*16)	Категорія ЄКТС	За 4-бальною шкалою
2	48	32	80	F FX	2 Незадовільно
2,1	50	34	84		
2,15	52	34	86		
2,2	53	35	88		
2,25	54	36	90		
2,3	55	37	92		
2,35	56	38	94		
2,4	58	38	96		
2,45	59	39	98		
2,5	60	40	100		
2,55	61	41	102		
2,6	62	42	104		
2,65	64	42	106		
2,7	65	43	108		
2,75	66	44	110		
2,8	67	45	112		
2,85	68	46	114		
2,9	70	46	116		
2,95	71	47	118		
3	72	50	122	E	3 Задовільно
3,05	73	50	123		
3,1	74	50	124		
3,15	76	50	126		
3,2	77	51	128		
3,25	78	52	130		
3,3	79	53	132		
3,35	80	54	134		
3,4	82	54	136		
3,45	83	55	138		
3,5	84	56	140	D	
3,55	85	57	142		
3,6	86	58	144		
				C	4

3,65	88	58	146		Добре
3,7	89	59	148		
3,75	90	60	150		
3,8	91	61	152		
3,85	92	62	154		
3,9	94	62	156		
3,95	95	63	158		
4	96	64	160		
4,05	97	65	162		
4,1	98	66	164		
4,15	100	66	166	В	
4,2	101	67	168		
4,25	102	68	170		
4,3	103	69	172		
4,35	104	70	174		
4,4	106	70	176		
4,45	107	71	178		
4,5	108	72	180		
4,55	109	73	182		
4,6	110	74	184		
4,65	112	74	186	А	5 Відмінно
4,7	113	75	188		
4,75	114	76	190		
4,8	115	77	192		
4,85	116	78	194		
4,9	118	78	196		
4,95	119	79	198		
5	120	80	200		

Мінімальна конвертована сума балів поточної успішності для всіх модулів усіх дисциплін усіх кафедр є єдиною і **складає 72 бала**.

Підсумковий модульний контроль з модуля 2 Неврологія, в т.ч. нейростоматологія здійснюється по завершенню вивчення всіх тем модуля на останньому контрольному занятті з модуля.

До підсумкового контролю допускаються здобувачі вищої освіти, які виконали всі види робіт, передбачені навчальною програмою та при вивченні модуля набрали кількість балів, не меншу за мінімальну (оцінка 3.0 - 72 бали).

Здобувачі вищої освіти які під час вивчення модуля, з якого проводиться підсумковий контроль, мали середній бал поточної успішності від 4,50 до 5,0 звільняються від складання ПМК і автоматично (за згодою) отримують підсумкову оцінку відповідно до таблиці, при цьому присутність здобувача освіти на ПМК є обов'язковою. У разі незгоди з оцінкою, зазначена категорія здобувачів вищої освіти складає ПМК за загальними правилами.

Підсумковий модульний контроль проводиться стандартизовано на останньому занятті модуля і включає контроль теоретичної і практичної підготовки. Білети для підсумкового модульного контролю включають 2 питання (по 25 балів кожне - 50 балів), а 2 питання з практичних навичок (по 15 балів - 30 балів). Кожне питання білета оцінюється від 0 до 25 балів, питання з практичних навичок від 0 до 15 балів.

Результат ПМК оцінюється у балах і в традиційну 4-бальну оцінку не конвертується. Максимальна кількість балів ПМК складає 80 балів. Мінімальна кількість балів ПМК, при якій контроль вважається складеним складає 50 балів. Максимальна кількість балів за модуль складає 200 балів (з них до 120 балів за поточну успішність).

Результат підсумкового модульного контролю оцінюється у балах (традиційна 4-бальна оцінка не виставляється). Максимальна кількість балів підсумкового модульного контролю складає 80 балів. Мінімальна кількість балів підсумкового модульного контролю, за якої контроль вважається складеним, є 50 балів. Білети для підсумкового модульного контролю включають 2 питання (по 25 балів кожне - 50 балів), а 2 питання з практичних навичок (по 15 балів - 30 балів). Кожне питання білета оцінюється від 0 до 25 балів, питання з практичних навичок від 0 до 15 балів.

Після складання підсумкового модульного контролю розраховується загальна кількість балів за модуль:

- а) сума балів поточної успішності;
- б) бали підсумкового модульного контролю.

Максимальна кількість балів за модуль складає 200 балів.

Відомості після складання ПМК, заповнюються відповідно до положення про організацію навчального процесу в ПДМУ та подаються в деканат.

Здобувачі вищої освіти, які не склали ПМК мають право 2 рази перескласти модуль згідно з графіка перескладань.

Методичне забезпечення

1. Плани лекцій, практичних занять та самостійної роботи здобувачів;
2. Методичні розробки, тези, тексти, мультимедійні презентації лекцій з дисципліни;
3. Методичні вказівки для самостійної роботи здобувачів на практичному занятті, включаючи матеріал для теоретичної підготовки та орієнтовні карти для оволодіння професійними вміннями та навичками, тести для самоконтролю відповідно до тем практичних занять.
4. Методичні матеріали для самостійної роботи за темами, що винесені на самостійне опрацювання.
5. Теоретичні питання та практичні завдання до контролю засвоєння змістових модулів;
6. Матеріали для підсумкових модульних контролів;

8. Демонстраційні матеріали, інструкції до використання технічних засобів навчання (апаратура для засвоєння теоретичного матеріалу, навчальні фільми, відеоматеріали).

9. Методичні рекомендації для викладачів до практичного заняття згідно тематичного плану.

Рекомендована література

Базова

Для вітчизняних здобувачів вищої освіти:

1. Григорова І.А. Неврологія: національний підручник / [за ред. проф. І.А. Григорової, проф. Л.І.Соколової]. - Київ: «Медицина», 2020, 3-є (перероблене і доповнене). – 640 с.
2. Обстеження пацієнта в клініці нервових хвороб: навчальний посібник для студентів вищих мед. навч. закладів III-IV рівня акредитації / Н. В. Литвиненко, А. М. Кривчун, К. А. Таряник ; МОЗ України, УМСА (Полтава). - Полтава : Техсервіс, 2018. - 149 с.
3. Григорова І.А. Неврологія: національний підручник / [за ред. проф. І.А.Григорової, проф. Л.І.Соколової]. - Київ: «Медицина», 2015. – 640 с.
4. Григорова І.А. Неврологія: національний підручник / [за ред. проф. І.А.Григорової, проф. Л.І.Соколової]. – К.: «Медицина», 2014. – 640с.
5. Грицай Н.М., Кобзиста Н.О. Нейростоматологія: Навч. пос. для студ. вищих мед. закладів освіти III-IV рівнів акред.- К.: Здоров'я, 2001.
6. Грицай Н.М. Нервові хвороби : Підручник для студ. стоматологічного факультету - Дніпропетровськ: АРТ-ПРЕС, 2002.- 298 с.
7. Нервові хвороби: підручник для студ. вищ. мед. навч. закладів III-IV рівнів акредитації/ відпов. ред. Е.Г. Дубенко, С.М. Віничук ; С.М. Віничук, Е.Г. Дубенко, Е.Л. Мачерет та ін. - К. : Здоров'я, 2001. - 696 с.
8. Неврологія: підручник для ВМНЗ IV рівня акредитації / С.М. Віничук, Т.І. Ілляш, О.А. Мяловицька та ін.; За ред. С.М Віничука. – К.: «Здоров'я», 2008. – 659 с.
9. Нервові хвороби: підручник для студ. мед. вузів: пер. з рос. / за ред. О.А. Яроша ; О.А. Ярош, І.Ф. Криворучко, З.М. Драчова та ін. - К.: Вища школа, 1993. – 487 с.

Допоміжна:

Для вітчизняних здобувачів вищої освіти:

1. Шевага В.М. Неврологія: підручник / [за ред. проф. В.М.Шевага, проф. А.В.Паєнок]. – Київ : «Медицина», 2009. – 656с.
2. Віничук С.М., Прокопів М.М. Гострий ішемічний інсульт. – Київ: Наукова думка. – 2006. – 286с.
3. Неврологія (структура, цілі, зміст дисципліни, принципи оцінювання, контрольні питання) : довідник для студента з вивчення дисципліни / уклад.: Н. М. Грицай, В. А. Пінчук - Полтава, 2009. - 13 с.
4. Грицай Н.М. та інші Допоміжні методи діагностики в неврології та нейрохірургії: навчальний посібник.- П. РВВ УМСА.- 1999.- 314 с.

5. Шевага В.М. Неврологія : підручник / [за ред. проф. В.М.Шевага, проф. А.В.Пасєнок]. – Київ : «Медицина», 2009. – 656с.

6. Ждан В.М., Литвиненко Н.В., Силенко Г.Я., Пінчук В.А., Пурденко Т.Й. Судинні захворювання в практиці сімейного лікаря: навчальний посібник для лікарів-інтернів, курсантів, практичних лікарів з фаху «загальна практика-сімейна медицина»/В.М. Ждан, Н.В. Литвиненко, Г.Я. Силенко, В.А. Пінчук, Т.Й. Пурденко, Полтава, 2017.-2017.-123с.

7. Литвиненко Н.В., Кривчун А.М., Таряник К.А. Обстеження пацієнта вклініці нервових хвороб: навч. посіб. для студ. ВМНЗУ III-IV р. акредит. /Н.В. Литвиненко, А.М. Кривчун, К.А. Таряник; ВДНЗУ «УМСА». – Полтава: ТОВ «Фірма «Техсервіс», 2018.- 149 с.

8. Головний біль у практиці сімейного лікаря: навчальний посібник для лікарів-інтернів, курсантів, практичних лікарів зі спеціальності «Неврологія», «Сімейна медицина»/ М.Ю. Дельва, А.М. Кривчун, І.І. Дельва, К.А. Таряник; ПДМУ.- Полтава: ТОВ «Техсервіс», 2022.- 155 с.

Інформаційні ресурси

www.umsa.edu.ua

www.biblumsa.blogspot.com

<https://en.wikipedia.org/wiki/Cerebellum>
neuroscience.uth.tmc.edu/s3/chapter05.html

<https://www.twirpx.com/file/1322569/>

<http://www.nsi.ua/>

<http://www.neuronet.ua/>

<http://www.stroke-center.gd/>

Розробники: зав.кафедри нервових хвороб д.мед.н., професор Михайло ДЕЛЬВА, к.мед.н. доцент Галина СИЛЕНКО